Considerar, reflectir, gustar

Per DavidG el dl., 21/10/2019 - 12:53

Un text de l'Evangeli, una imatge, un bell paisatge, una escena colpidora, un rostre humà...poden ser mediació per a que Déu em comuniqui el seu voler, el seu desig, el seu sentiment que vol fer present en mi. Per descriure com puc disposar-me davant d'un o altre objecte de la meva pregària, Sant Ignasi empra tres verbs: **considerar, reflectir i gustar.**

Considerar significa mirar-s'ho de lluny. No per distanciar-se'n sinó per entendre-ho millor. Considerar en la seva arrel de significat vol dir contemplar els estels per esbrinar el futur. En la immensitat estel·lar, m'omplo d'admiració pel que mai acabaré d'entendre però m'omple de respecte i agraïment. Considerar el relat de la Creació, considerar com Jesús s'identifica amb els més petits, considerar que sóc administrador d'uns talents de part de Déu, etc. obren el porus de la pell a la seva presència que vol arrabassar-me i fer-me seu pels altres en endavant.

Reflectir és deixar que la llum sideral dels estels arribi al meu món. Aquella llum que circulava distant ara ve a mi per il·luminar d'una forma figurada algun aspecte de la meva vida. Si en considerar naixia l'admiració, reflectint el que arriba és la lucidesa que em mou a viure d'una altra manera. Reflecteixo, per exemple, perquè Jesús va rentar els peus dels seus deixebles, reflecteixo arrel d'unes dades sobre la pobresa, reflecteixo perquè la meva actitud va provocar ahir una certa violència.

I finalment **gustar**. Ja no és sols a nivell epidèrmic que l'objecte de la meva pregària arriba a mi. Ara, el deixo entrar dins meu per assimilar-lo per a que formi part de mi. En acollir-lo d'aquesta manera, transformo la mediació i sóc transformat per ella. Lentament, em mostro vulnerable i accepto el risc de ser configurat a allò que havia considerat o reflectit. Gusto la dolcesa d'una paraula del salm, gusto compassivament l'amargor d'uns refugiats, gusto la frescor de la nostra conversa.